

Bài Học 12 * 13 Tháng 9 – 19 Tháng 9

Sự Chết Và Sự Sống Lại

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Giăng 11:11; Giăng 1:1-4; Lu-ca 8:54, 55; Giăng 5:28, 29; Ma-thi-ơ 5:22, 29, 30; Giăng 11:38-44.*

Câu Gốc: “Ta là sự sống lại và sự sống; kẻ nào tin ta thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi” (Giăng 11:25).

Trong nội tâm, con người có một sự sợ hãi về sự chết vì chúng ta được tạo nên lúc ban đầu chỉ để sống và không bao giờ chết. Chết là kẻ xâm lược. Nhưng không thật sự phải như vậy.

Đó là tại sao, trong chức vụ của Ngài dưới đất, Đức Chúa Giê-su bày tỏ sự thông cảm sâu xa đối với những người tang chế. Khi thấy bà góa ở Na-in đem đứa con một đi chôn, “Ngài cảm thấy buồn cho bà. Vì thế Ngài phán, ‘Đừng khóc!’” Đối với tấm lòng tan nát của người cha một cô bé 12 tuổi vừa qua đời, Đức Chúa Giê-su yên ủi ông, phán rằng, “Đừng sợ; chỉ tin mà thôi” (Mác 5:36). Mỗi lần sự chết cướp đi người thân yêu, Đức Chúa Giê-su cảm thương sự buồn thảm của chúng ta. Ngài cùng khóc với chúng ta.

Nhưng Đấng Christ làm nhiều hơn là khóc. Ngài đã đánh bại sự chết với sự chết của chính Ngài và sự Sống lại. Vì vậy, Ngài cầm chìa khóa của sự chết. Và Ngài hứa sẽ ban sự sống đời đời cho những ai tin nơi Ngài. Đây là lời hứa vĩ đại nhất mà Lời Đức Chúa Trời (Kinh Thánh) đã ban cho chúng ta. Giả thử sự chết sẽ thắng. Lúc đó, cả đời sống chúng ta và tất cả mọi thứ chúng ta làm sẽ là hư không. Ngợi khen Đức Chúa Trời là Đức Chúa Giê-su đã chiến thắng sự chết.

Tình Trạng Của Người Chết

Các nhà viết Cựu Ước luôn luôn tin rằng linh hồn của loài người không thể sống phân rã khỏi thân thể. Những chữ Hê-bơ-rơ khác nhau dịch các chữ *xác thịt*, *linh hồn* và *tâm thần* chỉ là những cách khác nhau để miêu tả con người toàn vẹn. Đồng ý với tư tưởng này, Kinh Thánh dùng những hình dung khác nhau để miêu tả sự chết. Trong các chữ đó, chữ ngủ là một thí dụ hoàn hảo, cho thấy sự dạy dỗ của Kinh Thánh về tình trạng người chết (xin đọc Gióp 3:11-13; Gióp 14:12; Thi thiên 13:3; Giê-rê-mi 51:39; và Đa-ni-ên 12:2). Sự chết là hoàn toàn chấm dứt sự sống. Sự chết là không còn gì cả: không còn tư tưởng, cảm xúc, việc làm, hoặc bất cứ mối tương giao nào (Truyền đạo 9:5, 6, 10; Thi thiên 115:17; Thi thiên 146:4).

Nhưng, vào thời Đức Chúa Giê-su, sự hiểu biết của người ta về sự chết được thách thức bởi tư tưởng ngoại giáo là linh hồn thì bất tử. Tư tưởng này lan truyền nhanh chóng trong cả thế giới.

Đức Chúa Giê-su miêu tả sự chết của bạn Ngài là La-xơ-rơ thế nào? Hãy đọc Giăng 11:11.

Nhiều Cơ Đốc nhân lý luận rằng Đức Chúa Giê-su tin linh hồn sống mãi mãi. Họ nói Đức Chúa Giê-su phán cùng tên trộm cướp trên thập tự giá, “Quả thật, ta nói cùng ngươi, hôm nay ngươi sẽ được ở với ta trong nơi Ba-ra-đi” (Lu-ca 23:43). Ý nghĩa câu đó thay đổi hoàn toàn, tùy theo dấu phết được đặt ở đâu. (Bản Kinh Thánh tiếng Hy Lạp xưa nhất không có dấu). Nếu dấu phết được đặt sau chữ “ngươi,” như hầu hết các bản dịch, có nghĩa là Đức Chúa Giê-su và tên trộm cướp lên thiên đàng cùng ngày hôm đó. Nhưng nếu dấu phết đặt sau chữ “hôm nay,” thì câu đó có nghĩa là Đức Chúa Giê-su hứa với tên cướp sự cứu rỗi trong tương lai cho ông ta. Lời của Đức Chúa Giê-su thật sự có nghĩa là lời hứa về sự cứu rỗi, chứ không phải khi nào tên cướp sẽ được vào thiên đàng. Kinh Thánh hỗ trợ tư tưởng này. Để bắt đầu, tên cướp không cầu xin để được mau chóng vào thiên đàng khi chết. Thay vào đó, tên trộm cướp cầu xin là được Chúa nhớ đến khi Ngài ở trong nước Ngài. Hơn nữa, ba ngày sau khi Chúa chết, chính Đức Chúa Giê-su đã phán cùng bà Ma-ri Ma-đờ-len rằng Ngài chưa lên cùng Cha (Giăng 20:17). Vì thế, câu này không dạy linh hồn người chết sẽ đi về thiên đàng ngay sau khi qua đời.

Vì hiểu rằng sự chết là một giấc ngủ không biết gì hết, tại sao dạy về sự sống lại rất quan trọng đối với chúng ta?

Niềm Huy Vọng Của Sự Sống Lại

Vào lúc Tạo thế, “Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn lấy bụi đất nắn nên hình người, hà sanh khí vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài sanh linh” (Sáng thế Ký 2:7). Bao lâu Đức Chúa Trời giữ hơi thở trong người ta, thì họ sống. Nhưng khi Ngài cất hơi thở đi, họ chết và trở về bụi đất (Thi thiên 104:29; Truyền đạo 12:7). Đây không phải quyết định của Đức Chúa Trời dựa trên sự phán xét của Ngài, mà là kết quả của tội lỗi. Nhưng tin mừng cho nhân loại là qua Đấng Christ, chúng ta có niềm hy vọng, ngay cả trong sự chết.

Hãy đọc Giăng 1:1-4. Những câu này gợi ý gì cho chúng ta thấy quyền lực của Đức Chúa Giê-su để kêu kẻ chết sống lại?

Đức Chúa Giê-su có sự sống ở trong Ngài, vì Ngài là sự sống (Giăng 14:6). Ngài tạo nên mọi sự và có quyền ban sự sống khi Ngài muốn (Giăng 5:21). Vì thế, Ngài có thể kêu kẻ chết sống lại.

Sự sống lại xảy ra thế nào? Xin đọc Lu-ca 8:54, 55.

Theo Kinh Thánh, sự sống lại thì trái ngược với sự chết. Sự sống được phục hồi khi sanh khí từ Đức Chúa Trời trở lại. Đó là Lu-ca giải nghĩa sự sống lại của con gái Giai-ru. Sau khi nghe con gái 12 của ông đã chết, Đức Chúa Giê-su đến nhà và nói với những người đang khóc là cô bé ngủ

Sau đó, Ngài “cầm lấy tay con ấy, gọi lớn tiếng lên rằng: Con ơi, hãy chỗi dậy! Thần linh bèn hoàn lại, con ấy chỗi dậy liền” (Lu-ca 8:54, 55). Khi Đức Chúa Giê-su truyền lệnh, hơi thở do Đức Chúa Trời cất đi trở lại với cô bé. Chữ Hy Lạp mà Lu-ca dùng, *pneuma*, nghĩa là “gió,” “hơi thở,” hoặc “thần linh.” Khi Kinh Thánh dùng chữ này, không bao giờ có nghĩa là một linh hồn sống phân rã khỏi thân thể. Trong câu này, chữ đó rõ ràng có nghĩa là hơi thở.

Sự chết rất thông thường nên chúng ta chấp nhận như là một sự kiện. Nhưng làm thế nào chúng ta có thể học để tin vào những lời hứa của Đức Chúa Trời về sự sống đời đời, mặc dầu hiện nay sự chết dường như chiến thắng?

Sự Sống Lại Và Sự Phán Xét

Những điều chúng ta đã học cho tới nay khiến chúng ta nghĩ rằng sự sống lại sẽ chỉ cho một số ít người. Nhưng Đức Chúa Giê-su hứa rằng giờ sẽ đến khi “*mọi người ở trong mồ mả sẽ nghe tiếng Ngài và ra khỏi*” (Giăng 5:28, 29). Những người tin hay không tin, người công bình và kẻ có tội, người được cứu và bị mất, tất cả sẽ sống lại. Như sứ đồ Phao-lô nói, “sẽ có sự sống lại của người công bình và không công bình” (Công vụ 24:15).

Tất cả đều được sống lại. Nhưng mọi người đều phải đối diện một trong hai kết quả vĩnh cửu. **Giăng 5:28, 29** nói hai kết quả này là gì?

Tất cả sẽ được sống lại từ kẻ chết. Nhưng điều này không có nghĩa là vào ngày cuối cùng mọi người đều có sự sống đời đời vui vẻ và hạnh phúc. “Nhiều kẻ ngủ trong bụi đất sẽ thức dậy, kẻ thì để được sự sống đời đời, kẻ thì để chịu sự xấu hổ như nhục đời đời” (Đa-ni-ên 12:2).

Kinh Thánh dạy rằng Đức Chúa Trời sẽ phán xét đời sống của mọi người. Ngài sẽ quyết định sự cuối cùng vĩnh cửu của mỗi người sống (Truyền Đạo 12:14; Rô-ma 2:1-11). Nhưng sự trừng phạt của Ngài không xảy ra cách mau chóng sau sự chết của mỗi người. Việc này sẽ chỉ xảy ra sau sự sống lại. Cho tới lúc đó, cả những người được cứu và những người bị mất đều ngủ không biết gì trong bụi đất. Sự sống lại, không phải là phần thưởng hay hình phạt. Sự sống lại tùy thuộc vào sự lựa chọn của người ta. Nói về hai sự sống lại, Đức Chúa Giê-su cho thấy tương lai của chúng ta sẽ được quyết định về việc làm của chúng ta tốt hay xấu. Nhưng điều này không có nghĩa là việc làm cứu chúng ta. Đức Chúa Giê-su dạy rõ ràng sự cứu rỗi của chúng ta tùy thuộc vào đức tin nơi Ngài là Đấng Cứu Thế (Giăng 3:16). Vậy tại sao nói tới việc làm? Vì việc làm bày tỏ đức tin của chúng ta nơi Đấng Christ và sự đầu phục Ngài là thật hay giả (Gia-cơ 2:18). Công việc của chúng ta bày tỏ chúng ta “chết vì lầm lỗi và tội ác mình” (Ê-phê-sô 2:1) hay “coi mình như chết về tội lỗi và như sống cho Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Giê-su Christ” (Rô-ma 6:11).

Hãy nghĩ về tương lai cuối cùng đang chờ đợi mỗi người chúng ta. Nếu có điều gì đứng giữa bạn và sự sống đời đời, tại sao không lựa chọn dứt bỏ điều đó ngay bây giờ? Suy cho cùng, có sự gì quý giá và có giá trị hơn sự sống đời đời của chúng ta?

Đức Chúa Giê-su Dạy Gì Về Hỏa Ngục

Đức Chúa Giê-su dùng hai chữ Hy Lạp *hades* và *gehenna* để nói về sự chết và hình phạt cho kẻ ác. Dựa vào việc hầu hết người ta tin về ý nghĩa của “hỏa ngục,” chúng ta cần nghiên cứu kỹ lưỡng điều này.

Hades có cùng một ý nghĩa như tiếng Hê-bơ-rơ *she'ol*. *She'ol* là tiếng thông thường nhất trong Cựu Ước nói về chỗ ở của người chết, nghĩa là mồ mả. Tất cả mọi người đều đến chỗ này khi họ chết, không có ý thức về hình phạt hay phần thưởng. Nhưng có một câu trong đó chữ *hades* dường như liên quan với hình phạt. Đó là trong ví dụ về người giàu và La-xa-rơ.

Hãy đọc Lu-ca 16:19-31. Ví dụ này dạy bài học căn bản nào? (đặc biệt các câu 27-31). Có điều gì sai khi dùng ví dụ này để dạy rằng người ta lên thiên đàng hay xuống hỏa ngục ngay sau khi chết?

Ví dụ này không nói về tình trạng của người chết. Một sự tin tưởng thông thường nhưng sai lầm của người ta trong thời Đức Chúa Giê-su đặt bối cảnh của câu chuyện này. Ví dụ này dạy một bài học quan trọng, là tương lai chúng ta tùy thuộc vào những quyết định mình làm hằng ngày trong đời sống. Nếu chúng ta từ chối chấp nhận sự sáng Chúa ban cho, thì không có cơ hội nào sau khi chết. Những cố gắng để giải nghĩa ví dụ này từng chữ theo nghĩa đen dẫn đến nhiều nan đề. Thật sự, những chi tiết của câu chuyện dường như “lạ lùng” với một mục đích. Đó là Đức Chúa Giê-su không muốn những lời của Ngài được chấp nhận như lẽ thật nhưng chỉ là một biểu hiện trong ví dụ này.

Đức Chúa Giê-su có những cảnh cáo nào về hỏa ngục? Xin đọc Ma-thi-ơ 5:22, 29, 30; và Ma-thi-ơ 23:33.

Trong các bản dịch Kinh Thánh, Đức Chúa Giê-su nói đến *hỏa ngục* 11 lần. Ngài dùng tiếng Hy Lạp *gehenna*, từ chữ Hê-bơ-rơ *G Hinnom*, “Trũng Hi-nôm.” Theo Cựu Ước, trũng này ở miền nam Giê-ru-sa-lem, và các vua A-háp và Ma-na-se thiêu con mình cho thần Mô-lóc (2 Sử ký 28:3; 2 Sử ký 33:6) ở đây. Về sau, vị vua đạo đức Giô-si-a hủy bỏ sự thực hành này (2 Các Vua 23:10).

Vì tội lỗi phạm ở đây, Giê-rê-mi nói tiên tri rằng Đức Chúa Trời sẽ làm nơi này thành “trũng của sự chém giết” (Giê-rê-mi 7:32, 33; Giê-rê-mi 19:6). Vì thế, đối với người Do Thái, trũng này trở nên biểu hiện cho sự phán xét cuối cùng và hình phạt cho kẻ ác. Đức Chúa Giê-su dùng tên này như một biểu hiện mà không giải nghĩa về thời gian và địa điểm của sự trừng phạt. Chúng ta thấy hai chi tiết này trong những câu Kinh Thánh khác. Nhưng hỏa ngục không có nghĩa là một nơi để trừng phạt đời đời.

Đức Chúa Giê-su Đã Chiến Thắng

Tại sao sự sống lại của La-xa-rơ là phép lạ tuyệt vời nhất của Đấng Christ trong khi làm chức vụ Ngài dưới đất? Xin đọc Giăng 11:38-44.

Đức Chúa Giê-su đã kêu hai người khác sống lại. Nhưng không có phép lạ nào tuyệt vời như phép lạ này. La-xa-rơ đã chết bốn ngày rồi. Chính Ma-thê đã nói điều đó tại ngôi mộ. Đức Chúa Giê-su làm phép lạ này giữa ban ngày trước mặt đông nhân chứng đến từ Giê-ru-sa-lem. Bằng chứng này không thể làm ngơ.

Nhưng, quan trọng hơn sự sống lại của La-xa-rơ là sự sống lại của chính Đức Chúa Giê-su. Vì có sự sống trong chính mình, Ngài có quyền kêu kẻ chết sống lại và ban sự sống cho người nào Ngài muốn (Giăng 5:21). Nhưng Ngài cũng có quyền phò sự sống mình và lấy lại (Giăng 10:17, 18). Sự sống lại của Ngài chứng minh lẽ thật này cách hùng hồn.

Có sự liên hệ nào giữa sự Sống lại của Đức Chúa Giê-su và sự sống lại của chúng ta? Tại sao sự Sống lại của Ngài rất quan trọng cho sự cứu rỗi chúng ta? Xin đọc 1 Cô-rinh-tô 15:17-20.

Quyền lực của Đấng Christ để bẻ gãy xiềng xích của sự chết không thể nghi ngờ được. Ngài sống lại từ mồ mả như trái đầu mùa cho những người ngủ trong Ngài. Sự Sống lại của Ngài là sự bảo đảm cho sự sống lại của mỗi người tin. Đó là vì Ngài cầm chìa khóa của sự chết (Khải huyền 1:17, 18).

“Đối với những người tin, Đấng Christ là sự sống lại và sự sống. Trong Đấng Cứu Thế, sự sống đã mất vì tội lỗi được phục hồi. Đó là vì Ngài có sự sống trong chính Ngài để cứu những người Ngài muốn: Ngài nhận được quyền phép để ban sự sống đời đời. Sự sống mà Ngài phò cho trong hình thể con người, Ngài lấy lại và ban cho loài người.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 786, 787.

Sau khi Vladimir Lenin chết, thi thể ông được làm đông lạnh vì người ta tin sau này khoa học có thể làm ông sống lại. Cho tới nay, tương lai không tươi sáng đối với ông. Sự chết thì rất mạnh chỉ có một mình Đức Chúa Giê-su là Đấng đầu tiên tạo nên sự sống có thể phục hồi lại. Lẽ thật này nói với chúng ta điều gì và tại sao chúng ta phải trước hết tin rằng Đức Chúa Giê-su có thể, và sẽ, làm cho chúng ta sống lại như Ngài đã hứa.

Thứ Sáu * 19 Tháng 9

Nghiên Cứu Bổ Túc:

Ellen G. White, “Lazarus, Come Forth,” tr. 524-536, và “The Lord Is Risen,” tr. 779-787, trong *The Desire of Ages*.

“Tiếng nói của Con Đức Chúa Trời gọi các thánh đang ngủ thức dậy. Ngài nhìn trên các ngôi mộ. Sau đó, giơ tay lên trời, Ngài kêu lên, ‘Thức dậy, thức dậy, thức dậy, hỡi những kẻ ngủ trong bụi đất, hãy thức dậy!’ Trên khắp trái đất, những người chết sẽ nghe tiếng đó, và những kẻ nghe sẽ sống lại. . . . Từ ngục tù sự chết họ thức dậy, được mặc sự vinh hiển bất tử, kêu lên, ‘Hỡi sự chết, sự thắng của mày ở đâu? Hỡi sự chết, cái nọc của mày ở đâu?’ (1 Cô-rinh-tô 15:55). Và những người công bình còn sống và các thánh sống lại sẽ hòa giọng trong một tiếng kêu ngân dài, vui vẻ chiến thắng.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Great Controversy*, tr. 644.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Chúng ta đều phải vật lộn với tư tưởng sự chết là thực tế, cuối cùng và vô ý nghĩa. Nhiều người tin không có Đức Chúa Trời, không có hy vọng cho sự sống đời đời, và không có sự sống lại. Vậy, đời sống con người có ý nghĩa gì? Sự sống có ý nghĩa gì nếu, chẳng sớm thì muộn, mọi người đều phải chết và họ sẽ bị quên lãng mãi mãi? Sự hiểu biết của chúng ta về sự sống lại trả lời thế nào cho nan đề dường như không thể giải quyết này?
- 2 Có vài sự nguy hiểm nào khi tin rằng linh hồn sẽ sống mãi mãi? Tại sao Sa-tan sốt sắng khuyến khích sự tin tưởng này mặc dầu không đến từ Kinh Thánh? Tư tưởng này so sánh thế nào với niềm tin tôn giáo vào thời kỳ cuối cùng?
- 3 Tác giả người Nga Fyodor Dostoyevsky viết về một người vô tín muốn nghiên cứu tại sao nhiều người hơn *không* tự tử. Vì ông nghĩ rằng không có Đức Chúa Trời, không có đời sau, và không có hy vọng về sự công bằng, Dostoyevsky tự hỏi tại sao người ta không tự tử để thoát khỏi sự đau khổ hiện nay. Ý tưởng này có hợp lý không? Kinh Thánh dạy gì cho chúng ta hy vọng để trả lời cho ý nghĩ tiêu cực này?